

**Учасниця конкурсу на кращий літературний переклад поетичного твору
світової літератури**

Кондратюк Мирослава

15 років

11 клас

**НВК «загальноосвітня школа І-ІІІ ступеня – дитячий садок» с. Здомишель
Захоплення: література, вокальний спів, кулінарія.**

К Наташе

Вянет, вянет лето красно,
Улетают ясны дни,
Стелится туман ненастный,
Ночи в дремлющей тени.
Опустели злачны нивы;
Хладен ручеек игривый;
Лес кудрявый поседел;
Свод небесный побледнел.
Свет-Наташа! Где ты ныне?
Что никто тебя не зрит?
Иль не хочешь час единый
С другом сердца разделить?
Ни над озером волнистым
Ранней - поздною порой
Не встречаюсь я с тобой.
Скоро, скоро холод зимний
Рошу, поле посетит;
Огонек в лачужке дымной
Скоро ярко заблестит
Не увижу я прелестной
И, как чижик в клетке лестной,
Дома буду горевать
И Наташу вспоминать.

О.С.Пушкин

До Наталки

В'яне, в'яне літо красне,
Відлітають ясні дні,
Стелиться туман додолу,
Дрімають тіні уночі.
Спустили довгі житні ниви;
Замовкло жваве джерельце;
Кучерявий ліс став уже сивий;
Купол неба не такий красивий.
Люба Наталко! Де ти зараз?
Чом не видно тебе давно?
Чи не хочеш час єдиний
З другом серця ділити заодно?
Ні над озером хвилястим
Рано, пізньою порою
Не зустрінусь я з тобою.
Скоро, скоро зими холод
Гай і ліс навідає;
Теплий вогник в хатці димній
Яскраві промінці розкидає.
Не побачу я моєї милої
І, як чижик у клітці тісній,
Буду вдома сумувати
І Наталку згадувати.